

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202205
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7620202205.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin proti žalovanému: L. M., U.. X.XX.XXXX, R. E. XXX/X, XXX XX E. H., právne zastúpenému Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom so sídlom Grešova 7, 080 01 Prešov, o zaplatenie 878,08 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. **P r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 30. 4. 2020 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 878,08 eur s prísl. a náhrady trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 29.03.2012 strany sporu uzavreli zmluvu o pôžičke pod evidenčným č. 5013401, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2064,17 Eur („Schválená výška pôžičky“). Žalobca je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. titulom zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. tak, ako je uvedené vo výpise z Obchodného registra OS Bratislava I. vo vložke 341/B, čím preukazuje aktívnu legitimitáciu v tomto konaní.

3. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 89 mesačných splátkach v sume 55,38 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4928,82 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3733,56 Eur.

4. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, preto žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 27.07.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval ho k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.09.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“.

5. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, čím žalobcovi vzniklo podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo

zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Žalovaný do podania žaloby dlžné splátky neuhradil.

6. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 878.08 Eur. Žalobca požaduje aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Žalobca v tomto konaní si zmluvnú pokutu neuplatňuje.

7. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 4611.64 Eur, ktorú tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení.

8. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil z celkového dlhu sumu 3733.56 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a to výške 32,4 Eur, ktoré si však žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Zostatok pohľadávky tak činí rozdiel sumy 4.611,64 Eur - 3.733,56 Eur, čo činí 878,08 Eur.

9. Spolu s dlžnou sumou sa žalobca domáha aj zákonného ročného úroku z omeškania vo výške 8 % od 29. 9. 2017 až do zaplatenia.

10. Spolu so žalobou žalobca predložil dôkazné listiny, a to notársku zápisnicu o zlúčení spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a spoločnosti VÚB, a. s. so sídlom Mlynské Nivy, Bratislava, opis rozdelenia majetku a záväzkov ako príloha č. 1 k predmetnej notárskej zápisnici, zmluvu o poskytnutí pôžičky pod č. 5013401 zo dňa 29. 3. 2012 uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaným, predžalobnú upomienku zo dňa 27. 7. 2017 s pripojenou doručenkou o prevzatí dňa 31. 7. 2017, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23. 9. 2017, prehľad splátok a úhrad vykonaných žalovaným v súvislosti s predmetnou zmluvou o pôžičke.

11. Súd vydal dňa 29. 5. 2020 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor. V jeho odôvodnení uviedol, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to z nasledovných dôvodov:

12. V zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 29.03.2012 nie je uvedený údaj, vyžadovaný § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Napriek tomu, že v zmluve je uvedený počet splátok 89 a konečný termín splatnosti 9/2019, tak tento spôsob určenia konečnej splatnosti úveru nie je podľa žalovaného dostačujúci. Zákonodarca v ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za tak závažný nedostatok zmluvy, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Takto závažným údajom je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch okrem iného i údaj o konečnej splatnosti úveru, pričom v tom istom ustanovení sa vyžaduje rovnako závažný údaj o dobe trvania zmluvy a v § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako údaj vyplývajúci s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, kde sa popri ročne percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Z uvedeného možno vyvodiť, že zákonodarca okrem samostatného údaja o dobe trvania zmluvy (tu 89 mesiacov) a údajov o výške, počte a termíne splátok, vyžaduje pre riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere i uvedenie osobitného, konkrétneho údaja o konečnej splatnosti úveru, pričom podľa názoru žalovaného nestačí len všeobecná formulácia 89 mesiacov po poskytnutí úveru. Rovnako v zmluve absentujú aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretie zmluvy o hotovostnom úvere.

14. V súvislosti s tvrdením, že predmetná spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov pre porušenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný odkázal na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove a poukázal na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Krajský súd v Prešove Súdnemu dvoru uznesením č. k. 20Co/22/2019 zo dňa 12. 6. 2019.

15. Na základe opísaných úvah sa žalovaný prikláňa v rámci zisťovania obsahu a zmyslu aplikovaných noriem (nález Ústavného súdu sp. zn. III.ÚS 341/2007 z 01.08.2008) k záverom uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/128/2016 zo dňa 29. novembra 2017, ktorý svoj základ nachádza v úsudku o danosti požiadavky vnútornej skladby splátok vyplývajúcej z platného právneho poriadku SR v znení účinnom do 01.05.2018.

16. Z uvedených dôvodov je podľa žalovaného plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. - bližšie rozsudok Krajského súdu v Prešove 22CoCsp/5/2020.

17. Ďalej žalovaný uviedol, že veriteľ konal v rozpore s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu poskytnutia úveru, a preto mu neprináleží právo na zosplatnenie úveru podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Právny predchodca veriteľa vôbec neoveril, že žalovaný ako dlžník v tom čase už nedisponoval živnostenským oprávnením, ako uvádza veriteľ v zmluve / kolónka ZAMESTNANIE/. Žalovaný bol v tom čase v evidencii nezamestnaných a boli voči nemu vedené exekučné konania. K uvedenému citoval jednotlivé body preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a na časť rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) a rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti L. R.).

18. K nedostatočnému posudzovaniu bonity zo strany žalobcu uviedol, že pôvodný veriteľ sa o žiadne informácie týkajúce sa žalovaného, ako dlžníka, nezaujímal. Uspokojil sa s uvedením statusu dlžníka ako živnostníka, čo zjavne nebola pravda a bolo to z verejných zdrojov ľahko zistiteľné. Veriteľ sa nezaujímal o iné úvery žalovaného, alebo o skutočnosť, či sú voči nemu vedené exekučné konania.

Táto povinnosť dlžníka uviesť na požiadanie veriteľa podrobné informácie, však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

19. Žalobca si na základe takto nezistených informácií nemohol logicky ani vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovaného. Žalobca nezhrmaždil o žalovanom ani len základné informácie, o existujúcich úveroch, reálnom príjme, nákladov na domácnosť a podobne.

20. Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko je pôžička bezúročná a bez poplatkov, navrhoval žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu plnú náhradu trov konania.

21. Žalobca v replike uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa.

22. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti žalobca poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil, sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 89. mesiacov pripadal na dátum 20.09.2019.

23. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca v replike uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 89 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ustanovenia Občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci.

24. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu živnostníka preukázal výšku jeho príjmu. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

25. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu 29. 3. 2012 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie.

26. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu 29. 3. 2012 Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

27. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy (29.03.2012) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ k/, l/ Zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy (29.03.2012) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy (29.03.2012) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy (29.03.2012) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

31. Vzhľadom na to, že v texte Zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je uvedené, že tento v čase podpisovania zmluvy a preberania pôžičky bol živnostník, čo však žalovaný v odpore a v ďalších písomných vyjadreniach namietal, súd sa v úvode skúmal, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, ktorý naďalej zotrvával na tom, že v zmluve bol podľa predloženého občianskeho preukazu a podľa výpovede žalovaného správne uvedený údaj, že je živnostníkom. Súd si vyžiadal z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi vyjadrenie, či v čase poskytnutia pôžičky a aj v období pred a po nej bol žalovaný evidovaný na Úrade práce. Podľa písomného vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi súd zistil a vzal za preukázané, že od 30. 11. 2011 do 10. 4. 2012 vrátane bol žalovaný evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. V evidencii bol potom uvádzaný aj v ďalších obdobiach pred aj po poskytnutí pôžičky. Súd tak uveril tvrdeniu žalovaného, že údaj, že v čase preberania pôžičky bol živnostníkom, nebol žalobcom dostatočne overený. Žalovaný bol v tom čase nezamestnaný a podľa jeho vyjadrení boli voči nemu vedené viaceré exekučné konania titulom iných jemu poskytovaných úverov.

32. Z výsledkov vyššie uvedeného dokazovania súd konštatuje, že predmetná zmluva o poskytnutí pôžičky uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. so sídlom v Kežmarku a medzi žalovaným dňa 29. 3. 2012 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu teda uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

33. Samotný zmluvný vzťah je aj tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Ako však bolo uvedené, medzi sporovými stranami bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva a preto nemožno opomenúť ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie aj v znení účinnom do 1.4.2015 treba vykladať tak, že na spotrebiteľské právne vzťahy sa nepoužije Obchodný zákonník, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd pritom poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014,

podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

34. Predmetnú spotrebiteľskú zmluvu súd podrobil kontrole, či táto spĺňa všetky náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. Predovšetkým súd zistil, že v zmluve nie je správne uvedená RPMN, nakoľko žalovaný ako veriteľ uviedol jej výšku 32 %. Podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MS SR pri zadaní parametrov predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, a to dátumu pôžičky 29. 3. 2012, výšky pôžičky 2.064,17 eur, periodicity splátok mesačne, počtu splátok 89, výšky mesačnej splátky 55,38 eur, splatenie splátky na konci obdobia a pri dodatočných nákladoch 1, 2 - 0,- eur, vychádza hodnota RPMN vo výške 31,50 %. K žalobe predloženom písomnom znení zmluvy o poskytnutí pôžičky sa uvádza hodnota 32 %. Je teda zrejmé, že v texte predmetnej zmluvy nie je správne uvedená RPMN. Už takéto samotné určenie RPMN súd považuje za obchádzanie zákonnej úpravy, konkrétne § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (29.03.2012). Pokiaľ by žalobca namietal vyššie uvedené posúdenie nesprávnosti RPMN, súd navyše konštatuje, že predmetná zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplňujúcimi údajmi, z ktorých by bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C - 448/17 - HOOS c/a N. zo dňa 20.9.2018, v zmysle ktorého: „vo vzťahu k RPMN, ak zmluva jednak neuvádza RPMN a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle ustanovenia čl. 4 ods. 2 smernice 93/13. Zmluva totiž musí byť uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Čl. 1a smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a/ spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Neuvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne. Ak to tak nie je, je tento vnútroštátny súd oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle čl. 3 tejto smernice. Takisto za neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať aj situácia, keď vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec RPMN a nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu.“ V zmysle uvedeného má súd zato, že napadnutá úverová zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplnenými údajmi, aby bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť.

35. Čo sa týka námietky žalovaného, že v zmluve nie sú uvedené výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (29.03.2012), pri tomto posudzovaní sa súd prikláňa k právnomu stanovisku žalobcu, ktorý na daný stav poukázal na obsah a zmysel aplikovaných noriem, okrem iného aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 2. 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Súd poukazuje aj na výrok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, čo je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v závere konštatuje, že predmetný úver nie je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu rozporu s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere.

36. Súd sa však stotožnil s ďalšou námietkou žalovaného, a to že v zmluve absentuje uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (29.03.2012), pretože je v nej iba uvedené, že lehota splatnosti je 89 mesiacov a termín konečnej splatnosti je uvedený mesiac september 2019 bez uvedenia dňa, takže takto vyjadrený termín nie je tak, ako uvádza žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení dostačujúci.

37. Ďalej súd uvádza, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalovaným nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže nezisťoval a nevyhodnocoval dostatočne finančné pomery žalovaného ako dlžníka pred poskytnutím úveru. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené totiž nevyplýva. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v čase podpisovania zmluvy o pôžičke žalovaný nebol živnostníkom, bol evidovaný na úrade práce a predmetnú zmluvu teda podpisoval ako fyzická osoba, nie ako živnostník, a v čase jej podpisovania mal niekoľko ďalších úverov a následných exekúcií. Aj keď je na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, z vyjadrenia, resp. stanoviska žalobcu k odporu vôbec nevyplýva, aby tak postupoval, aby si náležite overil, že žalovaný ako dlžník v čase podpisovania zmluvy už nedisponoval živnostenským oprávnením, ako veriteľ v zmluve uvádza v kolónke pod názvom „Zamestnanie“. Tvrdenie žalobcu, že sám klient svojim podpisom potvrdil, že údaje v zmluve uvedené sú pravdivé a že žalobca teda vychádzal z tohto jeho prehlásenia, nie sú dôkazom toho, že postupoval v zmysle citovaného zákona § 7 ods. 1. Tvrdenie, že žalobca zisťoval totožnosť žalovaného podľa občianskeho preukazu a že samotná výška jeho príjmu bola zistená opäť len na základe jeho prehlásenia, je nepostačujúce a opäť v rozpore s citovaným zákonným ustanovením.

38. K takémuto postupu žalobcu o zisťovaní bonity žalovaného súd uvádza, že len samotné zhromaždenie informácií o klientovi na základe jeho výpovedi je neúplné a nemožno ho samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona. Súd má zato, že žalobca pri zisťovaní bonity žalovaného pochybil. Nemal sa uspokojiť s tým, čo uviedol žalobca, pokiaľ nepoznal celkový objem výdavkov klienta, nemohol urobiť záver o tom, či klient je, alebo nie je schopný predmetnú pôžičku splácať. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v tomto konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

39. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca nezisťoval údaje žalovaného, ktoré by mohol získať z jedného, alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca teda nepostupoval tak, ako je veriteľ povinný pri zisťovaní bonity dlžníka postupovať, nevytlačil dostatočnú odbornú starostlivosť a v konaní hodnoverne nepreukázal, akým spôsobom zisťoval bonitu žalovaného, teda že vykonal overenie jeho bonity v príslušných databázach a podobne.

40. Nesplnenie si vyššie uvedenej povinnosti hodnoverného preukázania náležitej odbornej starostlivosti vo forme nahliadnutia do príslušných registrov a zároveň overenia si údajov, ktoré poskytol žalovaný (nie je zrejmé, na základe čoho žalobca uviedol, že žalovaný je živnostník), je preto potrebné v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, a preto je potrebné predmetný úver aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov.

41. Na základe vyššie uvedeného vzal v závere súd za preukázané, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a f) a § 7 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (29.03.2012), v dôsledku čoho ju súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (29.03.2012) vyhlásil za bezúročnú a bez poplatkov.

42. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 878,08 eur s prísl. Uviedol, že žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 3.733,56 eur, ktorá presahovala istinu, ktorá mu bola poskytnutá vo výške 2.064,17 eur. Dlžná suma tak predstavovala rozdiel medzi celkovou sumou pôžičky (vrátane nákladov a úrokov) a medzi splatenou sumou. Nakoľko z dokazovania súd vzal za preukázané, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca mal takto nárok len na zaplatenie istiny, ktorú žalovaný už vyplatil, preto súd ohľadom zvyšnej nesplatennej sumy žalobu zamietol ako nedôvodnú.

43. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.